



Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 7

FCI:n numero: 281
Hyväksytty: FCI 12.10.1998
SKL-FKK 13.3.2007

VANHATANSKANAKOIRA (GAMMEL DANSK HØNSEHUND)

1/5

Alkuperämaa: Tanska

KÄYTTÖTARKOITUS: Monipuolinen seisova lintukoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 7 kanakoirat

Alaryhmä 1.1 mannermaisiet lyhytpäiset kanakoirat

Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rodun alkuperä voidaan jäljittää noin vuoteen 1710. Randersin ja Hobron kaupunkien lähellä sijaitsevassa Glenstrupissa Morten Bak –niminen mies risteytti kahdeksan sukupolvea mustalaisten ja paikallisten maatilojen koiria keskenään. Hän sai aikaan valko-ruskeakirjavan koirarodun, jota kutsuttiin "bakhundiksi" tai vanhaksitanskankanakoiraksi. Paikalliset maanviljelijät nimittivät koiriaan vihikoiksi, mutta suuremmalla todennäköisyydellä koirat olivat tilallisten ajokoirien jälkeläisiä, jotka puolestaan olivat lähinnä St. Hubertinkoirien (vihikoirien) jälkeläisiä. Samoin on luultavaa, että mustalaisten koirat polveutuivat pääasiassa espanjalaisista seisojista ja muista edellämäinnittujen kaltaisista ajokoiraroduista. Näin ollen St. Hubertin-koirilla on merkittävä osuus rodun kehityksessä.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, suorakaiteen muotoinen ja vahvarakenteinen. Yksi rodun kiehtovimmista piirteistä on urosten ja narttujen välinen suuri eroavuus. Uros on voimakas ja roteva, narttu kevyempi, vilkkaampi ja oikukkaampi.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Säkäkorkeuden suhde rungon pituuteen on suunnilleen 8 : 9.

VANHATANSKANAKOIRA

2/5

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Vanhatanskankanakoira on rauhallinen, tasapainoinen, määrätietoinen ja rohkea. Metsästyksen aikana koira hakee melko hitaasti, ja yhteys metsästäjään säilyy aina. Näin koira työskentelee seisojana aiheuttamatta turhaa häiriötä maastossa. Rotu soveltuu yhtä lailla pienille kuin laajoillekin metsästyksmaille.

PÄÄ: Lyhyt ja leveä, otsapenger ei ole korostunut. Niskakyyhmy on erottuva joka suunnasta katsottuna.

KALLO-OSA: Riittävän leveä ja selvästi kaareva.

OTSAPENGER: Ei korostunut.

KIRSU: Täyteläinen ja selvästi erottuva, sieraimet ovat suuret. Väri on maksanruskea tummasta vaaleaan.

KUONO-OSA: Kuononselkä on leveä.

HUULET: Jo kirsusta lähtien syvät ja alaleuan peittävät. Syvät huulet korostavat rodulle ominaista pään syvyyttä.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Leuat ovat voimakkaat. Täysihampainen leikkaava purenta.

POSKET: Selvästi erottuvat, täyteläiset ja lihaksikkaat.

SILMÄT: Keskikokoiset, eivät syvällä sijaitsevat eivätkä ulkonevat. Tummanruskea väri on toivottu. Rodun alkuperästä johtuen alaluomen lievä löysyys on sallittua, ei kuitenkaan toivottua.

KORVAT: Melko alas kiinnittyneet, leveät ja kärjestään hieman pyöristyneet. Korva on oikean pituinen, jos se kirsua kohti vedettynä ulottuu hieman alle kahteen kolmannekseen kuonon pituudesta. Korvan etureunan tulisi olla kauniisti poskenmyötäinen.

KAULA: Lihaksikas ja täyteläinen. Rodun erityispiirre on löysä kaulanahka, joka ei kuitenkaan saa olla liioiteltu.

RUNKO

SÄKÄ: Selvästi erottuva ja muodostaa ylälinjan korkeimman kohdan, jonka jälkeen ylälinja laskee hieman lantiota kohti.

SELKÄ: Kiinteä ja hyvin lihaksikas.

LANNE: Lyhyt, leveä, lihaksikas ja tiivis.

LANTIO: Leveä, ei liian lyhyt, lantiolinja laskee hieman hännäntyveä kohti.

RINTAKEHÄ: Leveä, erityisesti uroksilla, ja syvä. Alarinta ulottuu kyynärpäiden tasolle. Kylkiluut ovat selvästi kaarevat ja ulottuvat pitkälle taakse. Rintakehä ei ole litteä eikä tynnyrimäinen. Hyvin kehittynyt eturinta on erittäin toivottu.



Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben



VANHATANSKANKANKAKOIRA

3/5

HÄNTÄ: Mieluummin hieman ylös kuin liian alas kiinnittynyt, tyvestään melko leveä kaventuen kärkeä kohti. Keskipitkä, ulottuu lähes kintereeseen. Luontainen hännän asento on riippuva. Typistys ei ole sallittua.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat vahvat edestä katsottuna, suorat ja yhden-suuntaiset.

LAVAT: Litteät ja tiiviisti rintakehän myötäiset. Lihakset ovat vahvat ja selvästi erottuvat niin liikkeessä kuin seistessäkin.

OLKAVARRET: Melko pitkät ja hyvin lihaksikkaat.

KYYNÄRPÄÄT: Rungon myötäiset, mutta eivät liian tiiviisti, eivät sisään- eivätkä ulospäin kiertyneet, melko takana sijaitsevat. Olka- ja kyynärvarren välinen kulmaus on voimakas.

KYYNÄRVARRET: Suorat. Lihakset ovat vahvat ja luusto hyvä.

RANTEET: Vahvat.

VÄLIKÄMMENET: Kyynärvarteen nähden hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Vahvat ja tiiviit. Varpaat ovat kaareutuneet ja päkiät lujat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset. Kulmaukset ovat hyvät ja luusto vahva.

REIDET: Lihaksikkaat, melko pitkät ja leveät. Lantion ja reiden välinen kulmaus on hyvä.

POLVET: Vahvat ja hyvin kulmautuneet.

SÄÄRET: Melko pitkät ja lihaksikkaat.

KINTEREET: Vahvat ja voimakkaat.

VÄLIJALAT: Sääreiden nähden hieman kulmautuneet.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Maatavoittavat ja tasapainoiset, hyvä takaraajojen työntö. Liikkeet ovat edestä ja takaa katsottuina suorat ja yhdensuuntaiset. Pään asento on ryhdikäs.

NAHKA: Ei liian ohut, melko tiivis rungossa ja raajoissa. Päässä ja kaulassa nahka on löysempää muodostaen kaulapussin ja huulitaskut.

KARVAPEITE

KARVA: Lyhyttä ja tiheää, melko kovan tuntuista. Rungon tulee olla kauttaaltaan karvan peittämä.

VÄRI: Valkoinen ruskein merkein, muutamia suuria läiskiä tai useita pieniä ruskeita pilkkuja valkoisella pohjalla. Ruskean sävy voi vaihdella, mutta toivotuin on keskiruskeasta tai tummanruskeaan.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 54 - 60 cm, mieluiten yli 56 cm
nartut 50 - 56 cm, mieluiten yli 52 cm.

VANHATANSKANKANKAKOIRA

4/5

PAINO: Täysikasvuinen uros 30 - 35 kg
narttu 26 - 31 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

- ryhditön pään asento
- lihanvärinen tai pilkullinen kirsu
- liian lyhyt kuono
- riittämätön huulien syvyys
- yhden tai kahden P1-hampaan puuttuminen
- liian vaaleat silmät
- lievästi köyry selkä
- liian lyhyt lantio
- asenoltaan liikaa selkälänjan yläpuolella oleva häntä
- lievä länkisäärisyys, lievä pihtikinttuisuus
- liian harva karvapeite
- pienet poikkeamat koossa (1 - 2 cm annetuista säkäkorkeuden rajoista ylös- tai alaspäin).

VAKAVAT VIRHEET:

- liian kevyt luusto
- korostunut otsapenger
- suippo kuono
- tasapurenta
- yhden muun kuin P1-hampaan puuttuminen
- voimakkaasti köyry selkä, lievä notkoselkä
- selvästi kehittymätön rintakehä, riittämättömästi kehittynyt alarinta, liian litteä tai tynnyrimäinen rintakehä
- voimakkaasti sisään- tai ulospäin kiertyneet kyynärpäät
- voimakas pihtikinttuisuus tai länkisäärisyys
- heikot ranteet
- litteät tai hajavarpaiset käpälät
- arka tai pelokas käyttäytyminen.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- aggressiivisuus tai voimakas arkuus
- voimakkaasti puutteellinen sukupuolileima
- useamman kuin kahden P1-hampaan ja yhden muun hampaan puuttuminen; näkymättömissä olevat hampaat luetaan puuttuviksi, ellei niiden olemassaoloa ole todettu aiemmassa näyttelyssä
- ala- tai yläpurenta tai mikä tahansa virheellinen purenta
- kitalaki- tai huulihalkio
- sisään- tai ulospäin kiertyneet silmäluomet (entropium tai ektropium), kaksinker-
taiset silmäripset (distichiasis)

VANHATANSKANKANKAKOIRA

5/5

- epämuodostunut rintakehä (esim. liian lyhyt rintalasta, jonka johdosta alalinja nousee jyrkästi kylkiluiden takana)
 - yli 2 cm:n poikkeamat ylös- tai alaspäin annetusta säkäkorkeudesta
 - hyvin arka ja pelokas käyttäytyminen.
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.